

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 35127-03-19 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני :

לפני כבוד השופטים יהודית שבת, סג"נ, יונה אטדגי, עידית ברקוביץ

מערער פלוני
ע"י ב"כ עוה"ד שלומי וינברג ואביתר כהן

נגד

משיבה פלונית
ע"י ב"כ עוה"ד גל קווה וטל רוזנקוביץ

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

השופטת י. שבת:

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב (כבוד השופטת הדס פלד) בת"א 2632-07-14 מיום 03.02.2019 שקיבל באופן חלקי את תביעתו של המערער, שנסמכה על עילת פרסום לשון הרע, וחייב את המשיבה לפצותו בסך של 50,000 ₪, באגרת בית המשפט יחסית, ובשכ"ט עו"ד בסך 5,000 ₪.

התביעה

1. התביעה שהגיש המערער, מרצה בפקולטה למשפטים במכללת צפת (להלן- **המכללה**) נגד המשיבה, אז סטודנטית וכיום עורכת דין, לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן - **החוק**), ואשר סכומה הועמד על 600,000 ₪, נעוצה בסדרה ארוכה של פרסומים שבוצעו ע"י המשיבה ואחרים בפלטפורמות שונות בתקופה שבין מרץ 2012 למאי 2014. תוכן הפרסומים נסב על אירוע, שלטענת המשיבה מהווה הטרדה מינית שבוצעה כלפיה ע"י המערער בעשותו שימוש במילה "**כוסית**" בהרצאה בדיני נזיקין שהעביר, בה נכחה כסטודנטית, אף בהתייחסותו לנושא ניתוחי הגדלת חזה, במענה לשאלה שנשאל בדבר אחריותו של יצרן לדליפה משתלי חזה (להלן- **האירוע**).

2. המשיבה טענה להגנתה כי ההיגד "**כוסית**" נאמר ע"י המערער בהתרסה כשהוא מכוון אליה, תוך ביזוי הגוף הנשי ובניסיון לבסס כלפיה עמדת כוח והשפלת נשים, ומשכך מהווה הטרדה מינית. כן טענה כי פרסומיה אינם עולים כדי לשון הרע, כי החוק פורש עליהם את הגנתו, וכי לא נגרם למערער כל נזק.

התלונות

3. המשיבה הגישה תלונה למערך התלונות כנגד הטרדות מיניות במכללה, בה הלינה על המערער. התלונה נדחתה וערר שהוגש ע"י המשיבה התברר בפני נשיא המכללה, פרופ' אהרן קלרמן, ששמע את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 35127-03-19 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני :

1 המשיבה ואת המלווה מטעמה מן המרכז לסיוע בקריית שמונה לנפגעות אונס ותקיפה מינית, נדחה אף
2 הוא בהחלטתו מיום 17.10.2012 בה קבע "...דין הערעור להידחות והנני קובע כי אין בדברים שיוחסו
3 למרצה משום הטרדה מינית... טענתה בדבר הטרדה מינית היא לא יותר מאשר תוצאה סובייקטיבית
4 מהרהורי ליבה ולא יותר מכך... לא מצאתי בדבריו של המרצה במהלך השיעור התנכלות כלשהי כלפי
5 המערערת או התייחסות בעלת אופי מיני כלפיה, ולא התרשמתי כי ניצל את מרותו כמרצה בהקשר
6 זה ולבטח לא מצאתי בדבריו משום ביזויה או השפלתה של המערערת על רקע מיניותה... בשולי
7 הדברים אוסיף... כי לא מצאתי בדבריו או בהתנהגותו של המרצה משום התנהגות בלתי הולמת...".
8 המשיבה לא השלימה עם החלטת המכללה והגישה תלונה נגד המערער לוועדת האתיקה של לשכת
9 עורכי הדין, שנגנזה, כך לפי הודעת רכזת ועדת האתיקה מיום 30.04.2014 לפיה "...כי ועדת האתיקה,
10 בישיבתה מיום 10.3.2014 החליטה, על סמך החומר שהיה בפניה, לגנוז את התלונה שבנדון" בשים
11 לב לכך ש"ההליכים [במסגרת המכללה] הסתיימו בקביעה שאין בסיס לטענותייך...".

התביעה בבית הדין לעבודה

13
14 4. המשיבה לא השלימה עם דחיית תלונתה ע"י המכללה ועם גניזת תלונתה ע"י לשכת עוה"ד,
15 והגישה תביעה לבית הדין האזורי לעבודה נגד המערער ונגד המכללה, שנדחתה.
16 נפסק כי אותה מלה שנאמרה ע"י המערער במהלך השיעור פעמיים "נאמרה בהקשר שהינו רלוונטי
17 לשיעור, בהתייחס לחוק למניעת הטרדה מינית ולמשמעויות שונות של הקשרים הרלוונטיים לחוק
18 זה"; כי "לא הוכח כי המילה כוונה באיזשהו אופן כלפי התובעת ישירות, ו/או כי היא נאמרה בהתרסה
19 כלפיה"; כי "לא התרשמנו כי בחירת המילה נעשתה כדי ליצור אווירה בוטה, מבזה וסקסיסטית
20 בכיתת הלימוד; וכי "הגענו למסקנה ברורה בדבר היעדר קיומה של הטרדה מינית מצד הנתבע, וזאת
21 בהסתמך על ניתוח עובדתי של אירועי ההטרדה כפי שאלה פורטו על ידי התובעת, ובעיקר ביחס
22 לשיעור הראשון שנערך ביום 14.3.2012".

23 תביעת המשיבה נדחתה תוך שצוין כי "כי משעה שמצאנו כי יש לדחות את כל טענותיה כנגדו, מצאנו
24 גם כי התנהגותה של התובעת כלפי הנתבע, הן במהלך השיעור הראשון והן לאחריו, משתלבת
25 ותואמת במידה רבה גם להתנהגותה כלפי יתר המרצים בבית הספר למשפטים, כמו גם לחבריה
26 לספסל הלימודים... אנו קובעים בזאת כי התובעת לא הוכיחה כי הנתבע הטריד אותה מינית. על כן,
27 דין תביעתה של התובעת כנגד הנתבע להידחות על כל חלקיה ובהתייחס לכלל הטענות שהעלתה
28 התובעת כנגד הנתבע" [סע"ש (נצ') 8032-03-15 פלונית נ פלוני].

29 המשיבה הגישה ערעור לבית הדין הארצי אך משכה אותו בהמלצת ערכאת הערעור (ע"ע 55067-12-17
30), ופסק הדין הפך חלוט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 35127-03-19 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני :

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

הפרסומים

5. בתוך כך פורסמו בקשר לאירוע, בקשר למערער ובקשר לדחיית תלונותיה, שורה של פרסומים פומביים באופנים שונים ובמדיות שונות: פרסומים בדף הפייסבוק של המשיבה; כיתובים על חולצות שלבשה המשיבה, לרבות צילום המשיבה בחולצה שעליה הכיתוב "ד"ר א"; פרסומים בכלי תקשורת המונים: אתר xnet, עיתון "הארץ", רדיו "כל רגע", וחדשות ערוץ 2; ופרסום באתר אינטרנט המופעל ע"י גב' אורטל בן דיין.

ניתן לחלק את הפרסומים האמורים למספר קבוצות:

הקבוצה האחת – פרסומים כלליים שאין בהם התייחסות ישירה לאירוע או למערער, ובהם: פרסום מחודש מרץ 2012 בעמוד הפייסבוק של המשיבה בו נאמר "שבוע שני למחאה. עד שלא יפסיקו להשתיק הטרדות מיניות במכללה אני לא אפסיק למחות", לצד תמונה ועליה המשיבה לבושה בחולצה ועליה הכיתוב "די להטרדות מיניות"; פרסום מיום 19.12.2012 "אני רואה הטרדות מיניות בכל מקום כי הן קיימות. אני מצביעה, מסמנת וחושפת את קיום הטרדות מיניות במקומות השונים...". פרסום בעמוד הפייסבוק של המשיבה מיום 11.03.2013 לפיו "החלטתי לצאת למחאה כי הגיע הזמן להפסיק לשתוק לטיוח הטרדות מיניות באקדמיה", לצד פרסום תמונה של המשיבה בחולצה ועליה הכיתוב "די להטרדות מיניות";

הקבוצה השנייה – הפרסומים שעיקרם דיווח אודות התלונה שהגישה המשיבה בגין הטרדה מינית נגד מרצה שלא צוינה זהותו ואודות הטיפול בה, הכושל לגרסתה, ע"י המכללה. בקבוצה זו נכללים: פרסום מיום 25.12.2012 בו נאמר, בין השאר, כי "במאי 2011 הגשתי תלונה על הטרדה מינית על מרצה שמלמד אותי...נמסר לי כי רואים זאת כהטרדה, אבל לא כהטרדה מינית, ואז אין צורך לפעול. כי במכללה מסתבר, זה בסדר שמרצה יטריד סטודנטית, כל עוד זאת לא הטרדה מינית... בסופו של דבר נקבע, כי לא הייתה הטרדה מינית, ואני רואה את זה כהטרדה בגלל הרגישות שלי ותפיסות העולם שלי... אני מתכננת להמשיך עם המחאה גם אחרי שאני אחזור מחופשת סמסטר..."; ראיון רדיופוני מיום 06.12.2016 ברדיו "כל רגע" בו הוצגה המשיבה כ"סטודנטית... שמוחה על האופן הלא ראוי שבו מטופלות הטרדות מיניות" בו נאמר מפיה כי "כן, הייתה הטרדה מילולית... הוא אמר מילה מאוד ספציפית... והוא אמר את זה גם לכיוון שלי... הוא עוד פעם חזר על המילה הזאת, להראות לי כמה הוא יכול... היו עוד כל מיני דברים והערות... מה שחשוב זה לא ההטרדה המינית עצמה"; פרסום באתר xnet מיום 01.01.2013 תחת שמה של המשיבה בו נאמר בין השאר כי "הסיפור שלי במכללת צפת מתחיל בשיעור משפטים. הגיע מרצה חדש... הוא שוב ניסה להכעיס אותי...בשלב הזה פניתי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 35127-03-19 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

1 לראש החוג... אחרי תכתובת של שבועיים הוא כתב לי שהוא מקבל את גרסתו של המרצה..... אחר
2 כך המנכ"ל ביקש להעביר לי מסר דרך מרצה מהחוג, שאמרה לי שמבחינתו אמירות מיניות בשיעור
3 הן דבר לגיטימי... מהמכללה אני מצפה להתנצלות... כשקוראים את מכתב הגניזה של התלונה שלי
4 אפשר לחשוב שמדובר באנשים שווים במעמדם, מישהו שם התבלבל לגמרי ושכח שאני
5 סטודנטית..."; תמונה שצורפה לפרסום בעמוד הפייסבוק של המשיבה מיום 11.03.2013 ובה המשיבה
6 לבושה בחולצה ועליה הכיתוב "הגשתי תלונה על הטרדה מינית... ומכללת צפת טייחה"; פרסום בעמוד
7 הפייסבוק של המשיבה מיום 18.03.2013 ובו הכיתוב "אני ממשיכה ואמשיך לדבר ולהגיד שהוטרדתי
8 מינית. הגשתי תלונה ושהמכללה לא טיפלה בזה כמו שצריך"; פרסום בעמוד הפייסבוק של המשיבה
9 מיום 17.04.2013 בו נאמר "לפני שנה בערך הגשתי תלונה על הטרדה מינית נגד מרצה שלי, בגלל
10 שראש בית ספר למשפטים לא טיפל בתלונה שהגשתי אצלו..."; פרסום בעמוד הפייסבוק של המשיבה
11 מיום 19.05.2013 לפיו "שבוע 19 למחאה... המחאה וההטרדה המינית מוציאה ממני אנרגיות שלא
12 תמיד אני מודעת להם. למרות הקושי, אני אמשיך עד אשר אני אקבל התנצלות מהמכללה";
13
14 הקבוצה השלישית – פרסומים בפייסבוק של המשיבה המתייחסים ישירות למערער כמי שביצע מעשה
15 הטרדה מינית, אך בלא אזכור שמו: פרסום מיום 26.02.2013 בו מופיעה תמונת המשיבה כשהיא לובשת
16 חולצה שעליה הכיתוב "הגשתי תלונה על הטרדה מינית נגד ד"ר..."; פרסום מיום 06.03.2013 בו
17 נאמר "מתחילה שיעור עם המרצה שהגשתי נגדו תלונה על הטרדה מינית. על המחשב כתוב –
18 הגשתי תלונה נגד ד"ר XX (השם המלא שלו כתוב על הדף) ואני עדיין מחויבת לקחת את הקורס
19 שלי"; פרסום מיום 21.05.2014 לפיו "חשבתי שנפטרתי מהמרצה שהטריד אותי מינית לפני שנה
20 וחצי והנה הוא מופיע לי בקורס בחירה. אז עכשיו הבטן שלי מתהפכת, ורק מקווה שהוא יעוף מפה
21 כמה שיותר מהר".
22
23 הקבוצה הרביעית – פרסומים המתייחסים ישירות למערער כמי שביצע הטרדה מינית, תוך זיהויו בשמו.
24 על קבוצה זו נמנים שני פרסומים: האחד- פרסום מיום 24.05.2014 בעמוד הפייסבוק של המשיבה לפיו
25 "בשנה א' הוטרדתי על ידי מרצה במכללה. החלטתי לחשוף את שם המרצה, בעיקר בגלל שהמכללה
26 מתעלמת מהרגשות שלי והתחושות שלי. ביום רביעי בקורס בחירה שלא קשור ל]שם משפחתו של
27 המערער] הוא היה נוכח, וכרגיל הייתי שקופה... הגשתי תלונה לא רשמית אצל ראש בית למשפטים
28 פרופ' אמנון כרמי, שדיבר עם [שם משפחתו של המערער]... אחרי ש]שם משפחתו של המערער],
29 הגשתי תלונה... אז אני מתכננת את השלב הבא, ומבחינתי אחרי סיום הלימודים, אני אגיש תביעה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 35127-03-19 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני :

1 נגד מכללת צפת [שם משפחתו של המערער]. אולי שם יהיה צדק..."; והשני - פרסומו של טקסט זהה
2 ביום 25.05.2014 בעמוד הפייסבוק "אחת מתוך אחת", באותו הנוסח.
3
4 הקבוצה החמישית – פרסומים שנערכו על ידי גורמים אחרים שאינם המשיבה, והם: פרסום באתר on
5 life על ידי גב' אנטוניה ימין ביום 10.01.2012 בו דווח שהמשיבה "זומנה... לשיחת בירור עם ראש
6 החוז... הנושא: תלונותיה על המרצה שלה ב'מבוא למשפט פרטי' אשר לטענתה מעיר הערות
7 שוביניסטיות בכיתה... בשנה האחרונה היא ושאר חבריה לקורס נאלצים לשמוע את הערותיו
8 השוביניסטיות של המרצה שלה..."; פרסום בעיתון "הארץ" על ידי גב' צפי סער מיום 03.12.2012 לפיו
9 המשיבה "מסבירה כי זו תגובתה לטיפול של המכללה בתלונה שלה על הטרדה מינית מצד אחד
10 המרצים... מספרת כי בשיעור שבו נידון הנושא של תביעות על אלימות מינית סינן לעברה המרצה
11 את המילה 'כוסית' ואחר כך טען כי עשה זאת כחלק מהדיון... בין השאר דיבר על פטמות זקורות...
12 כאשר מחתה, ביטל את התנגדותה... בשיעור אחר, היא ממשיכה ומספרת, דיבר אותו מרצה באופן
13 מבזה על תקיפות מיניות ושרבב את שמה..."; כתבה בחדשות ערוץ 2 מיום 07.05.2013 בה נכלל
14 ראיון עם המשיבה שלצידה הכתובית "סטודנטית שהתלוננה על הטרדה מינית", ובה נאמר מפיה "אחד
15 מהמרצים פשוט, באופן מתמשך, התבטא באמירות מיניות... הוא התחיל לדבר על הגדלת חזה...
16 והכל השיחה הזאת הוא מסתכל אליי"; פרסום באתר אינטרנט המופעל על ידי גב' אורטל בן דיין מיום
17 05.07.2013 לפיו המשיבה "...סטודנטית למשפטים במכללה האקדמית צפת, התלוננה על שורה של
18 הטרדות מיניות מילוליות מצד המרצה שלה. הוא קרא לה 'כוסית', למשל, והתייחס אליה באופן מבזה
19 כמה וכמה פעמים בפני חבריה לכיתה... אמירות מהסוג שהשמיע המרצה מהוות הטרדה מינית
20 במסגרת יחסי מרות, כמו גם פגיעה בעיקרון השוויון בין המינים במקומות עבודה ובמוסדות
21 לימודים".

פסק הדין

22
23
24 6. לאחר הליך הוכחות לא קצר ניתן ע"י בית משפט קמא פסק הדין נושא הערעורים. ביחס
25 לפרסומים שנעשו על דרך הגשת תלונות נגד המערער למערך התלונות על הטרדות מיניות במכללה
26 ולוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין, נקבע שהם חוסים תחת ההגנה הקבועה בסעיף 15(8) לחוק וכי
27 חרף דחיית האתיקה של לשכת עורכי הדין, נקבע כי הנתבעת הגישה את התלונות מתוך ידיעה שתוכנן אינו
28 נכון... הנתבעת פעלה על בסיס אמונתה הסובייקטיבית".
29 באשר ל-15 פרסומים אשר הועלו ע"י המשיבה בדף הפייסבוק שלה בהם לא נזכר המערער או לא נזכר
30 בשמו, המדברים ב"מרצה", "מרצה במכללה", "מרצה שמלמד אותי", "ד"ר", שהטריד אותה מינית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 35127-03-19 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני :

1 ו"מכללת צפת שמטייחת", אף לפרסום בדמות תצלום המשיבה בחולצה שעליה הכיתוב "ד"ר א" – נקבע
2 כי "לא הונחה תשתית ראייתית לפיה ניתן לקבוע כי הפרסומים אשר לא כללו את שם התובע עלולים
3 להשתמע כמופנים כלפיו" וכי המערער "לא הוכיח כי קיים אדם אשר זיהה כנשוא הפרסום".
4 בית משפט קמא התייחס גם לפרסומים שערכה המשיבה בשטח המכללה, בדרך של הצבת שלטים על
5 גבי מחשבה הנייד, שעליהם שמו של המערער, וקבע כי אף מתשובות המערער עולה כי הסטודנטים
6 שנחשפו לאותם השלטים הם אלו שנכחו באירועים עצמם, וממילא לא ראו בהאשמות כל ממש.
7 ביחס לפרסומים בכלי התקשורת (אתר xnet, עיתון "הארץ", רדיו "כל רגע", וחדשות ערוץ 2); וכן פרסום
8 באתר אינטרנט המופעל ע"י גב' אורטל בן דיין (שכלל גם עובדות לא נכונות) – קבע בית המשפט כי
9 "ביחס לפרסומים אלה לא הונחה תשתית ראייתית לפיה ניתן לקבוע כי הפרסום עלול להשתמע
10 כמופנה כלפי התובע" וכי "התובע לא הוכיח קיומם של אנשים אשר נחשפו לפרסומים וזיהו אותו
11 כנשואם".

12 בה בעת מצא בית משפט קמא לקבל את תביעת המערער ולחייב את המשיבה בעוולת פרסום לשון הרע
13 בגין אותם שני הפרסומים בפייסבוק הנכללים בקבוצה הרביעית שבהם נזכר שמו של המערער: האחד –
14 זה מיום 24.05.2014 אשר נסב על "ההטרדה המינית שעברתי בשנה א' ללימודים... אני אגיש
15 תביעה נגד מכללת צפת ו[שם המשפחה של המערער]. אולי יהיה שם צדק"; השני- זה מיום
16 25.05.2014 הנושא את הכותרת "אחת מתוך אחת" גם בו צוין שמו המלא של המערער.
17 בית משפט קבע כי בשני פרסומים אלו "יש משום לשון הרע. מדובר בהאשמה קשה. הפרסומים אף
18 אינם כוללים פרטים לעניין טיבה וטבעה של ההטרדה המיוחסת השמטה אשר יש בה כדי להעצים
19 את הפגיעה".

20 לאחר שנסמך על פסק דינו של בית הדין לעבודה שקבע כי המשיבה לא הוטרה מינית ע"י המערער,
21 המשמיט את הבסיס לטענת האמת בפרסום, ולאחר שמצא כי המשיבה לא הוכיחה כי הפרסומים
22 האחרונים נעשו ב"תום לב" כמשמעו בסעיפים 15 ו-16 לחוק איסור לשון הרע, ומן העבר האחר גם לא
23 בוסס כי אלו נעשו "בכוונה לפגוע" כמשמעו של מונח זה בסעיף 7 לחוק, או כי "כלל הפרסומים שקדמו
24 לפרסום שמו [של התובע] הפכו להיות מזוהים עם פרסום שמו" – חייב בית משפט קמא את המשיבה
25 לפצות את בסך 50,000 ₪, בתוספת שכ"ט עו"ד בסך 5,000 ₪.
26 המערער לא השלים עם פסק דינו של בית משפט קמא והגיש את הערעור המונח לפנינו.

טענות המערער

27
28
29 7. המערער תוקף את מרבית הקביעות שיצאו מעם בית משפט קמא ביחס לכל פרסום או קבוצת
30 פרסומים, ולהלן אסקור את השגותיו המרכזיות: המערער משיג על קביעות בית משפט קמא בשאלת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 35127-03-19 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

1 זיהויו בפרסומים המוקדמים, לרבות במעגלים הסובבים את באי המכללה בקרב מי שלא נכחו באירוע
2 עצמו, כמו גם על הקביעה לפיה אין בפרסומים המאוחרים כדי להוביל למסקנה בדבר זיהויו בדיעבד
3 בפרסומים המוקדמים; כפועל יוצא היה מקום לפצותו לא רק בגין שני פרסומים אלא בגין החלק הארי של
4 23 הפרסומים;
5 המערער מדגיש כי הוראת סעיף 2 לחוק המגדירה את העוולה בכך שהפרסום "עלול לפגוע", שהגיונה
6 בשלילת הדרישה להעיד את הנמענים בדבר האופן בו נקלט הפרסום והובן על ידם;
7 המערער סבור שגם שתי התלונות שהגישה המשיבה נגדו עולות כדי פרסום לשון הרע בהיותן חסרות
8 תום לב, ביחוד באשר לאופן הגשת התלונה ללשכת עורכי הדין, בלא לפרט את דחיית תלונה קודמת ע"י
9 נשיא המכללה, השולל מהתלונה את תום הלב ואת ההגנה הפרושה עליה;
10 המערער אף מלין על סכום הפיצויים, המקפח לטעמו, שנפסק לזכותו, משהמדובר ב-23 פרסומים, ובכלל
11 זה על כך שבית משפט קמא ראה לנכון להסתפק בפיצוי סטטוטורי לפי סעיף 7א לחוק - ללא הוכחת נזק
12 - להבדיל מפיצוי בגין עוגמת נפש שהוכחה; מלין אף על ממצאי בית המשפט לפיהם לא בוססה במעשים
13 "כוונה לפגוע" כמשמעה בסעיף 7א(ב) לחוק, ועל כי בית המשפט נמנע מפסיקת הפיצוי הסטטוטורי
14 המקסימלי בהתאם לממצאיו; בתוך כך הוא משיג גם על מיעוט שכר הטרחה וההוצאות שנפסקו לזכותו,
15 בלא הנמקה.

טענות המשיבה/המערערת שכנגד

16
17
18 8. המשיבה טוענת כי המערער תוקף ממצאים עובדתיים בדבר אי קיומה של כוונה לפגוע ואי
19 גרימתם של כאב וסבל. התביעה עצמה, שהוגשה בגין מספר רב של פרסומים, לרבות פרסומים מוגנים,
20 נדחתה ברובה, וממילא רק "קומץ אנשים" יכול היה לזהות את המערער. לשיטתה, עמידתו של המערער
21 על אי פרסום שמו גם בהליכים הנוכחיים מצביעה מאליה כי הפרסום לא הגיע לתפוצה רחבה. נטען כי
22 החלוקה לפרסומים נפרדים לה טוען המערער היא מלאכותית, עת מדובר בפרשה אחת המצדיק פיצוי
23 אחד.

דיון והכרעה

24
25
26 9. ציון הדרך הראשון בדרך להכרעה הוא הנתון שאינו שנוי עוד במחלוקת לפיו לא כשל המערער
27 במעשה הטרדה מינית. כך עולה מהראיות, כך עולה מהחלטת נשיא מכללת צפת, כך עולה מגניזת
28 התלונה ללשכת עורכי הדין, אך בעיקר משתקף בפסק הדין שניתן ע"י בית הדין לעבודה בתביעה שהגישה
29 המשיבה נגד המערער והמכללה, שהפך חלוט משהמשיבה משכה את הערעור שהגישה על פסק הדין,
30 וכובל את המשיבה במעשה בית דין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 35127-03-19 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני :

1 כאמור, נפסק כי המלה אליה כוונה המשיבה את פרסומיה "נאמרה בהקשר שהינו רלוונטי לשיעור,
2 בהתייחס לחוק למניעת הטרדה מינית ולמשמעויות שונות של הקשרים הרלוונטיים לחוק זה"; כי "לא
3 הוכח כי המילה כוונה באיזשהו אופן כלפי התובעת ישירות, ו/או כי היא נאמרה בהתרסה כלפיה" וכי
4 "לא התרשמנו כי בחירת המילה נעשתה כדי ליצור אווירה בוטה, מבזה וסקסיסטית בכיתת הלימוד";
5 לא זו בלבד שהמערער לא כשל בהטרדה מינית, לא בכלל ולא כלפי המשיבה באופן אישי, אלא שגם אין
6 לבוא אליו בטרפוניה על שלא הקפיד על צחות הדיבור, שהרי השימוש במושג שנגקט על ידו לא נעשה
7 בחלל ריק כדרך התבטאות, אלא בהקשר רלוונטי לדיון לימודי שעסק, למרבית האירוניה, בחוק למניעת
8 הטרדה מינית ומשמעותיותו.
9 פרסום לפיו המערער ביצע במשיבה הטרדה מינית, ייחשב אפוא, ואין צורך להכביר על כך מילים, לפרסום
10 לשון הרע, בלא כל זיקה לחופש הדיבור.
11 על בסיס נתון יסוד זה ייבחנו הפרסומים.
12
13 10. אפתח בתלונות שהגישה המשיבה לממונה על הטרדה המינית במכללה ולוועדת האתיקה
14 בלשכת עורכי הדין:
15 סעיף 15(8) לחוק קובע כי
16 **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע**
17 **עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:**
18 **...**
19 **(8) הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בענין שבו האדם שאליו הוגשה התלונה**
20 **ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה לרשות המוסמכת לקבל**
21 **תלונות על הנפגע או לחקור בענין המשמש נושא התלונה; ואולם אין בהוראה זו כדי**
22 **להקנות הגנה על פרסום אחר של התלונה, של דבר הגשתה או של תכנה".**
23
24 הסרת הגנת החוק הפרושה על תלונה המוגשת לרשויות המוסמכות צריכה להיעשות רק במקרים חריגים
25 שבחריגים, הכל כדי לא להרתיע מתלוננות פוטנציאליות, המתאפיינות לרוב בהיותן הצד החלש, מהגשת
26 תלונה על מעשה עוולה שבוצע כלפיהן, וכדי להביא להעמדתם לדין של אותם המבצעים.
27 בית משפט קבע ביחס למשיבה כי מעדותה עלה כי החליטה להגיש תלונה **"תוך שלאמונתה נהג התובע**
28 **שלא כשורה, ברי, כי זו היתה תחושתה הסובייקטיבית עת פעלה בערוץ הקבוע בחוק..."** כי **"לא ניתן**
29 **לקבוע כי הנתבעת הגישה את התלונות מתוך ידיעה שתוכן אינו נכון"** וכי **"הנתבעת פעלה על בסיס**
30 **אמונתה הסובייקטיבית"**.
31 איני רואה מקום להתערב בקביעה זו. נכון שהתובעת לא ציינה בתלונה שהגישה ללשכת עורכי הדין כי
32 תלונתה לממונה על הטרדה המינית במכללה נדחתה, אך במובחן מהגשת תלונה שהיא עלילת שווא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19-03-35127 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני :

- 1 מובהקת (ע"א 7426/14 פלונית נ' אורי דניאל, ניתן ב-14.03.2016), ובהינתן ממצאיו לעיל של בית
2 משפט קמא, אין די בכך כדי להסיר את הגנת תום הלב המוענקת ע"י החוק לתלונה מעין זו, תוך שימת
3 הדגש על תכלית ההגנה.
4
5 11. וליתר הפרסומים:
6 הפרסומים הנמנים על הקבוצה הראשונה הם כלליים, הם מבטאים את היותה של המשיבה לוחמת נגד
7 תופעת ההטרדות המיניות נגד נשים, ואין בהם התייחסות ישירה לאירוע או למערער. אין לראות בהם
8 פרסום לשון הרע אודות המערער.
9 הפרסומים שבקבוצה השנייה אמנם עוסקים ישירות באירוע, אולם הם מתמקדים בדיווח אודות התלונה
10 שהגישה המשיבה לממונה על ההטרדה המינית במכללה, ובטיפול הכושל, לגישה, ע"י המכללה
11 בתלונתה. עיקר הפרסום יוצא נגד המכללה, ובלי לציין את שמו של המערער או את פרטיו באופן המאפשר
12 זיהוי. זאת ועוד, בהיות התלונה עצמה מוגנת, אין מקום לטענת פרסום לשון הרע גם בהתייחס לגורמים
13 האישיים להם נמסרה התלונה או אלו שטיפלו בה.
14
15 12. נלך כברת דרך נוספת ונבחן את הפרסומים שבקבוצה השלישית, שאין ספק שהם בבחינת עליית
16 מדרגה. פרסומים אלו כבר עוסקים ישירות במערער כמי שביצע מעשה של הטרדה מינית, אמנם עדיין
17 בלא אזכור שמו, אך ברמיזות אודות השכלתו ומשרתו: "דוקטור", "מרצה במכללה" וכו'.
18 חרף התיאורים לעיל, קבע בית משפט קמא כי אלו אינם עולם כדי פרסום לשון הרע מש"לא הונחה
19 תשתית ראייתית לפיה ניתן לקבוע, כי הפרסומים אשר לא כללו את שם התובע, עלולים להשתמע
20 כמופנים כלפיו. הטענה כי האדם הסביר עשוי להבין כי הפרסום מתייחס לנפגע טעונה הוכחה. ממילא
21 התובע לא הוכיח כי קיים אדם אשר זיהה אותו כנשוא הפרסום" (פסקה 53 לפסק הדין).
22 אמירה זו לא נקיה מספקות.
23 המערער לא חייב היה להוכיח ע"י עדים כי זיהו אותו פוזיטיבית. בשאלת זיהוי הנפגע כנשוא הפרסום
24 הכלל הוא ש"כפי שנקבע בסעיף 3 לחוק, דרישת הזיהוי תמולא באותם המקרים בהם מיוחסים דברים
25 שפורסמו לפרט הטוען לפגיעה באופן משתמע מן הפרסום או כתוצאה מנסיבות חיכוניות או משילובם
26 של הפרסום והנסיבות החיכוניות... כך למשל, במקרים בהם לא נזכר שמו של אדם בדברים שפורסמו
27 אך נזכרים או מוצגים פרטים המביאים לזיהויו בידי הסביבה הקרובה לו או אף בידי סביבה רחבה
28 יותר - יכול שיימצא המפרסם (או יתר האחראים לפרסום) חייב בגין הוצאת לשון הרע, ובלבד
29 שהמדובר בנתונים שהם בידיעתם הרגילה של אלו ששמעו את הדברים או קראו אותם..." (ע"א
30 8345/08 בן נתן נ' בכרי, פסקה 34 לפסק דינו של השופט דנציגר, ניתן ב-27.07.2011).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 35127-03-19 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני :

וכן:

- 1
2 "סעיף 2(ב) לחוק איסור לשון הרע, הקובע שבמקרה של פרסומים בכתב אין צורך להוכיח
3 שהפרסום הגיע לידיעתו של אדם נוסף, אלא די להוכיח כי בניסבות העניין הכתב היה עשוי להגיע
4 לידיעת אדם נוסף. הגיונו של הסעיף ברור: אין טעם לחייב את התובע להביא לבית משפט עד שיעיד
5 על כך שהוא קרא את הפרסום, אם מנסיבות העניין עולה שהיו מי שקראו את הפרסום, ובכך התקיימה
6 דרישת המחוקק לפגיעה בכבוד. כך למשל, אין טעם לחייב את התובע להביא עדים שיעידו על כך
7 שהם קראו מודעה שפורסמה בעמוד הראשון של עיתון יומי נפוץ, שכן ודאי שהיה מי שקרא את
8 הפרסום" (חאלד גנאים, מרדכי קרמניצר, בועז שנור, דיני לשון הרע: הדין המצוי והדין המצוי, מהדורה
9 שנייה מורחבת 2019, 199).
- 10 13. קביעתו הגורפת של בית משפט קמא כי כל הפרסומים הנכללים בקבוצה השלישית אינם עולים
11 כדי פרסום לשון הרע, בעייתית, בוודאי בכל הנוגע לפרסום מיום 06.03.2013 בעמוד הפייסבוק של
12 המשיבה, לפיו "מתחילה שיעור עם המרצה שהגשתי נגדו תלונה על הטרדה מינית. על המחשב כתוב
13 – הגשתי תלונה נגד ד"ר XX (השם המלא שלו כתוב על הדף) ואני עדיין מחויבת לקחת את הקורס
14 שלו", כמו גם ביחס לפרסום מיום 21.05.2014, אף הוא בעמוד הפייסבוק של המשיבה, לפיו "חשבתי
15 שנפטרתי מהמרצה שהטריד אותי מינית לפני שנה וחצי והנה הוא מופיע לי בקורס בחירה. אז עכשיו
16 הבטן שלי מתהפכת, ורק מקווה שהוא יעוף מפה כמה שיותר מהר".
- 17 שני הפרסומים אלו, המייחסים למערער מעשה הטרדה מינית, נעשו "בזמן אמת" עת המשיבה נמצאת
18 באולם ההרצאות בשיעור שבו המרצה אינו אלא המערער, ומצביעה עליו כמי שביצע את מעשה ההטרדה
19 המינית. בהתחשב בכך שבאולם ההרצאות נכח מספר לא מבוטל של סטודנטים, הרי הזיהוי בפרסומים
20 אלו אינו מוטל בספק אלא חד משמעי. יתרה מכך, נוכח היות הפרסום בכתב, נוכח פומביות הפורום בו
21 נעשה הפרסום, ונוכח האפשרות לעיין בפירוט הקורסים המוצעים באתרי אינטרנט של מוסדות אקדמיים
22 ומועדי ההרצאות – זהות המרצה המדובר ניתנת לביורור על נקלה, והמערער לא נדרש היה להוכיח
23 באמצעות עדות קיומו של אדם ספציפי, זה או אחר, אשר זיהה אותו בפועל עם איזה מהפרסומים
24 האמורים. אין גם כל חשיבות, בהקשר האמור, כי הנחשפים לפרסום האמינו או לא האמינו לאמור בו.
- 25 משאין להטיל ספק בזיהויו של המערער בשני פרסומים אלו שנעשו ע"י המשיבה, ייחשבו אף הם
26 כפרסומים העולים כדי פרסום לשון הרע כלפיו.
- 27 14. משבית משפט קיבל את טענת המערער באשר לשני הפרסומים נושא קבוצה הרביעית, אליהם
28 אתייחס להלן בהקשר לגובה הפיצוי, נותר לבחון את הקבוצה החמישית הכוללת פרסומים שנערכו על ידי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 35127-03-19 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

1 גורמים אחרים שאינם המשיבה, והם: פרסום באתר on life על ידי גב' אנטוניה ימין; פרסום בעיתון
2 "הארץ"; כתבה בחדשות ערוץ 2; ופרסום באתר אינטרנט של אורטל בן דין. המערער לא תבע מי מאמצעי
3 התקשורת לעיל, גם לא זימן מי מהם לעדות. בית משפט קמא קבע ביחס לפרסומים אלו כי "טענת
4 הנתבעת כי לא היא פנתה לאמצעי התקשורת, לא נסתרה. הוא הדין בטענתה כי דבריה נערכו
5 וסולפו". ביחס לכתבה בעתון הארץ נקבע כי המשיבה "הכחישה בחקירתה הנגדית כי אמרה למאן
6 דהוא שהמרצה כינה אותה כוסית". מדובר בקביעה הנסמכת על ממצאי עובדה שאין מקום להתערבות
7 בהם ע"י ערכאת הערעור.

8
9 15. ומכאן לערעור בסוגיית גובה הפיצוי.

10 "הפיצויים אשר אותם מוסמך בית משפט לפסוק למי שנפגע מעוולת לשון הרע מגמתם כפולה:
11 ראשית, ליתן סיפוק לנפגע, הן על ידי שיוכל לדעת כי מכירים בכך שנעשתה כלפיו עוולה בכך שפגעו
12 ללא הצדקה בשמו הטוב, והן על ידי כך שסכום הפיצוי שישולם לו יוכל לשפר במשהו את מצבו
13 ולקרבו במידת האפשר - עד כמה שכסף יכול לתרום לכך - למצב שהיה נתון בו קודם התרחשות
14 העוולה. שנית - כפי שנאמר כבר בפסיקת בית משפט זה - נועדו הפיצויים הנקבעים בגין עוולת לשון
15 הרע גם כדי 'שיחנכו את הקהל ויחדירו לתודעתו כי שמו הטוב של אדם, בין אם הוא איש פרטי, ובין
16 אם איש ציבור, אינו הפקר ... הווה אומר: פיצויים אשר יש בפסיקתם משום מגמה עונשית ומגמה
17 מחנכת ומרתיעה כאחד..." (ע"א 802/87 נוף נ' אבנרי, פ"ד מה(2), 489, 493-4).

18 המטרה הראשונה, שעניינה פיצוי שיאפשר השבת המצב לקדמותו, בעייתית כשמדובר בפיצוי האמור
19 לתקן פגיעה בשם הטוב: "מטרה זו של השבת המצב לקדמותו אינה מעוררת קשיים מיוחדים כאשר
20 הנזק שנגרם לנפגע מלשון הרע הוא נזק רכושי... הקשיים המיוחדים מתעוררים בכל אותם המקרים
21 - והם מרבית המקרים - בהם לשון הרע גורמת נזק לא רכושי. נזק זה נוגע לפגיעה בשמו הטוב של
22 אדם, במעמדו בחברה, ובהערכתו את עצמו" (רע"א 4740/00 לימור אמר נ. אורנה יוסף, פ"ד נה(5)
23 510, 524-523).

24 ואוסף - ועל אחת כמה וכמה דברים אמורים עת דבר הדיבה מייחס לנפגע מעשה של הטרדה מינית,
25 שבכל רבדי הציבור על גווניו השונים נחשב למאוס, למגונה שבמגונים.

26 16. אף שבית משפט קמא קבע ביחס לשני הפרסומים ממאי 2014 כי "מדובר בהאשמה קשה"; כי
27 השמטת פרטי המעשה המיוחס למערער "יש בה כדי להעצים את הפגיעה", כי "ייחוס הטרדה מינית
28 למרצה במסגרת אקדמית מהווה פגיעה קשה בשמו הטוב ובמעמדו", ואף שקבע כי לא עומדת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 35127-03-19 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני :

1 למשיבה הגנת תום הלב, העמיד בית המשפט, ביחס לשני פרסומי הקבוצה הרביעית את הפיצוי על סך
2 50,000 ₪ בלבד משהמדובר בשני פרסומים "דומים"; הפרסומים בוצעו "בסמיכות", וכי "לא ניתן לקבוע
3 כי היתה לנתבעת את אותה כוונה של ממש".

4 קביעה זו טעונה שינוי, הן נוכח הוכחת יסוד "הכוונה לפגוע" והן נוכח הרחבת מעגל הפרסומים (תוספת
5 שני הפרסומים מתוך הקבוצה השלישית) העולים כדי פרסום לשון הרע.

6 17. סעיף 7 לחוק קובע:

7 (ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע
8 לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק.

9 (ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה
10 לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל
11 הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק.

12
13 המסקנה לפיה לא ניתן להחשיב את הפרסומים נושא הקבוצה השנייה, אף חלק מהפרסומים הנמנים על
14 הקבוצה השלישית כפרסום לשון הרע כהגדרתו בחוק נוכח אי ציון שמו של המערער ונוכח הספקות ביכולת
15 הזיהוי, לא מעלימה את אותם הפרסומים כלא היו, משהם חלק מהנסיבות הרלבנטיות, וכאלו משליכים
16 על יסוד הכוונה, בהצטרפותם לכל המכלול.

17 "... התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו. כך, למשל, התנצלות על
18 דברי לשון הרע עשויה להקטין את הנזק שהם גרמו ובכך להשפיע על שיעור הפיצויים (ראו סעיף 19
19 לחוק). חומרת הפגיעה ברגשותיו של הניזוק ובשמו הטוב, נמדדת לעתים בחומרת מעשיו וביטוייו
20 של המזיק. ודוק: אין בכך פיצוי עונשי. זהו נזק מוגבר המביא לפיצוי מוגבר (aggravated) בשל
21 התנהגות המזיק. כך, למשל, מזיק היודע כי דבריו אינם אמת והעושה כל מאמץ בבית המשפט
22 להוכיח את אמיתותם, עשוי לגרום להגברת נזקו של הניזוק, ובכך להגביר את הפיצוי לו הוא יהיה
23 זכאי..." (רע"א 4740/00 שהובא לעיל, 525).

24 וכן:

25 "...נזק זה נשקל לא רק בהקשר לפרסום עצמו, אלא גם בהתחשב בהתנהגות הצדדים לאחריו, ואף
26 במהלך הדיון המשפטי, התנהגות העושה להגדיל את הנזק או להקטין, לפי הענין. אף באשר
27 למטרה העונשית, החינוכית וההרתעתית, יש לשקול את התנהגות המפרסם, ואת כוונותיו כפי שהן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19-03-35127 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני :

- 1 עולות מהתנהגותו כגון, האם היה בהן רישול או קלות דעת, או זדון וכוונה ישירה לפגוע. ברוח זו
2 מונה סעיף 19 לחוק מספר נסיבות שבכוחן להקל על הנאשם, בהן: היות הפרסום חזרה על דברים
3 שנאמרו קודם לכן (לשון הסעיף, וראו גם ענין 723/74 הארץ, 322); היות המפרסם משוכנע באמיתות
4 דבריו, בהיעדר כוונה לפגוע, וכן בקיום התנצלות, תיקון או הכחשה, או בנקיטת צעדים לצמצום
5 תפוצתו של הפרסום. הערכת הנזק נותרת, בסופו של יום, עניין הנתון להערכה שיפוטית, הבנויה על
6 אמות מידה כלליות, ועל נסיבותיו הקונקרטיות של המקרה הפרטי" (ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ'
7 נתן שרנסקי, פסקה 55 לפסק דינה של השופטת פרוקצ'ה, ניתן ב-04.08.2008).
- 8 18. המשיבה פירשה משום מה את המלה המכבבת באירוע כמכוונת אליה באופן אישי ויצאה מלחמת
9 חורמה חוצה גבולות. דבר לא הרתיע אותה. היא שעטה קדימה וירתה את אש המקלדת שלה לכל הכיוונים
10 ובכל החזיתות. לא יום, לא חודש, אלא במשך תקופה של שנתיים.
11 תוך דבקות במטרה לפגוע במערער הגישה המשיבה נגד המערער תלונה למערך התלונות כנגד הטרדות
12 מיניות במכללה, ומשזו נדחתה הגישה ערר לנשיא המכללה, אף תלונה לוועדת האתיקה של לשכת עורכי
13 הדין. האמור לעיל לא הרתיע את המשיבה והיא הגישה לבית הדין לעבודה תביעה נגד המערער
14 והמכללה, ומשזו נדחתה הגישה ערעור לבית הדין לעבודה.
15 בתוך כך השחיזה המשיבה את עטה, או ליתר דיוק את מקלדתה, ופרסמה שורה ארוכה של פרסומים
16 בחשבון הפייסבוק שלה שהפכו לנחלת הכלל, הדפיסה כיתובים על חולצות שלבשה, פרסמה צילום בו
17 היא נראית לובשת חולצה שעליה הכיתוב "ד"ר א"; הציבה על גבי המחשב הנייד שלה פרסומים אודות
18 המערער ושמו, ושיתפה פעולה עם כלי תקשורת המונים בפרסומים אודות מעשה ה"הטרדה המינית"
19 שבוצע בה ללא פירוט המעשה עצמו עד כי הקורא עשוי היה לדמיין כי בוצע בה או בגופה הנורא מכל.
20 ההתנהגות לעיל חושפת לטעמי את "הכוונה לפגוע" שקיננה אצל המשיבה.
21
22 במשך שנתיים ימים מצא המערער את עצמו מעת לעת נושא לפרסום כזה או אחר שניזום ע"י המשיבה.
23 המדובר בפרסומים אובססיביים, מוגזמים, בלתי מידתיים, בהיקף תפוצה רב ביותר הן מבחינת היקף
24 הנחשפים, הן מבחינת התקופה לאורכה בוצעו והן מבחינת תוכנם.
25
26 19. לאור כל האמור לעיל, קרי: קיומם של ארבעה פרסומים הנחשבים לפי החוק כפרסומי לשון הרע,
27 והוכחתה של הכוונה לפגוע, ותוך התחשבות בנוסח הזהה של שני הפרסומים שבקבוצה הרביעית
28 ובמשיבה שעתידה לפניה, אציע לחברי לקבל את הערעור, וחלף הסכומים שנפסקו ע"י בית משפט קמא,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19-03-35127 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני :

1 לפסוק לזכות המערער את הסכומים הבאים: פיצוי בסך 260,000 ₪; חיוב במלוא אגרת משפט, ושכ"ט
2 עו"ד בשתי הערכאות גם יחד בסך 50,000 ₪, הכל בערכי מועד מתן פסק הדין בערעור.
3 עוד אציע כי נוכח צוק העתים, מועד התשלום יידחה ליום 30.08.2020, או ל-90 ימים ממועד סיום החלתן
4 של תקנות בתי המשפט ולשכות הוצאה לפועל (סדרי דין במצב חירום מיוחד), התשנ"א-1991 [ככל
5 שתקופת ההחלה תוארך, וכאשר מועדי הפגרה באים במניין] – לפי המאוחר.

8
יהודית שבח, שופטת, סג"ן
9

השופט י. אטדגי:

10 1. אני מסכים עם מסקנתה של חברתי השופטת שבח, כי הפרסומים המהווים פרסום לשון הרע לפי
11 סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן – "החוק") הם אותם ארבעה פרסומים שנמנו
12 על ידה:
13 א – הפרסום בעמוד הפייסבוק של המשיבה מיום 6.3.2013,
14 ב – הפרסום בעמוד הפייסבוק של המשיבה מיום 21.5.2014,
15 ג – הפרסום בעמוד הפייסבוק של המשיבה ביום 24.5.2014,
16 ד – הפרסום בעמוד הפייסבוק של "אחת מתוך אחת" מיום 25.5.2014.
17 כן אני מסכים עם מסקנתה של חברתי, לפיה יש לדחות את הערעור ביחס ליתר הפרסומים שפורטו בפסק
18 דינו של בית המשפט קמא.
19 הכל מנימוקה, להם אני מצטרף.
20 דעתי שונה מדעתה ביחס לשיעור הפיצוי שראוי לפסוק לחובתה של המשיבה בענייננו, ולהלן אנמק את
21 דעתי.
22
23 2. המקור החוקי לפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק הוא סעיף 7א(ב) לחוק, לפיו: "במשפט בשל עוולה
24 אזרחית לפי חוק זה רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000
25 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק".
26 בהתאם לס"ק (ה), הסכומים מעודכנים מדי חודש בהתאם לשיעור עליית המדד, כך שכיום עומד הסכום
27 המקסימלי על כ-70,000 ₪.
28 בהתאם לס"ק (ג), בית המשפט רשאי לפסוק פיצוי על כפל הסכום האמור, מקום "שבו הוכח כי לשון
29 הרע פורסמה בכוונה לפגוע".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19-03-35127 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

1 ס"ק (ד) מסייג: "לא יקבל אדם פיצוי ללא הוכחת נזק, לפי סעיף זה, בשל אותה לשון הרע, יותר מפעם
2 אחת".
3 אני מסכים עם חברתי, כי בענייננו הוכחה "הכוונה לפגוע" במובן ס"ק (ג) הנ"ל, אולם אני סבור, ברוח ס"ק
4 (ד) הנ"ל כי – לעניין גובה הפיצוי – אין לראות בארבעת הפרסומים דלעיל פרסומים נפרדים לגמרי.
5
6 3. דברי כב' השופט עמית ב-ע"א 7426/14 פלונית נ' עו"ד דניאל (14.3.2016, פורסם בנבו)
7 (פסקה 81):
8 "במסגרת "המסלול הסטטוטורי", יש לזכור את הוראת סעיף 7א(ד) אשר לפיה הנפגע
9 מהוצאת לשון הרע זכאי לפיצוי ללא הוכחת נזק רק פעם אחת "בשל אותה לשון הרע". לכאורה
10 הוראת הסעיף מובנת מאליה, אך יישומה מעורר שאלות פרשניות. ניתן לשאול מהי "אותה לשון
11 הרע": האם ההבחנה בין פרסום אחד למספר פרסומים תלויה בתוכן הפרסום, במועדו, בזהות
12 המפרסם או בזהות השומעים. כך למשל, האם אדם שמספר לשון הרע זהה לשלושה אנשים שונים
13 בשלוש הזדמנויות תוך זמן קצר, עשוי להתחייב בפיצוי ללא הוכחת נזק בגין שלושה פרסומים שונים
14 או שמדובר ב"אותה לשון הרע"? למיטב ידיעתי, שאלה זו טרם הוכרעה בבית משפט זה, ואף במקרה
15 הנוכחי אינני נדרש להכריע בה (ראו: ע"א (מחוזי ת"א) 9712-12-13 "קר" שרותי רפואה בע"מ נ'
16 א.מ.ל. אמריקן לייזר בע"מ, [פורסם בנבו] פסקאות 32-33 (13.4.2015); ע"א (מחוזי חי') 19393-
17 05-13 מויאל נ' בן אברהם [פורסם בנבו] (18.9.2014))."
18
19
20 כב' השופט שטמר סרקה את הדעות בשאלה זו בפסק דין מויאל שנזכר לעיל (פסקה 23) והציעה שילוב
21 בין שתי הגישות (פסקה 24):
22 "אינני סבורה שכל פרסום נוסף, אפילו היתה בו חזרה בתוכן על אותם הדברים, מהווה "אותה לשון
23 הרע" ואפילו הוא נשלח לאדם אחר. כך לדוגמה – אם אדם ששלח מספר מכתבים בהפרש של זמן
24 קצר, שלשונם זהה, אין לראות בהם פרסומים שונים. יש, לעמדתי, לשלב בין שתי הגישות על פי
25 מבחני שכל ישר שבעזרתו נבחן את מהות הפרסום, משך הזמן שחלף בין הפרסומים, הפצתם בין
26 אותו חבר בני אדם או הרחבת הפרסום גם לאחרים וכיוצ"ב".
27
28 שני חברי ההרכב הנוספים הסכימו לדעתה.
29 העמדה "המשלבת" של כב' השופטת שטמר אומצה גם בפסק הדין "קר" שירותי רפואה הנזכר אף הוא
30 לעיל (פסקה 33 בחוות דעתו של כב' השופט ענבר).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 35127-03-19 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

- 1
- 2 4. בהתאם לעמדה "המשלבת" האמורה אני סבור כי ניתן לראות בארבעת הפרסומים הנ"ל שני
- 3 פרסומי לשון הרע לעניין סעיף 7א(ד) הנ"ל, מתוך שתי דרכים חילופיות:
- 4 א) פלטפורמת הפרסום: השלושה הראשונים פורסמו בדף הפייסבוק של המשיבה, ולכן ניתן לראות
- 5 בהם "אותה לשון הרע" והפרסום הנוסף הוא זה שנעשה בדף הפייסבוק של "אחת מתוך אחת";
- 6 ב) מועדי הפרסום: הפרסום הראשון נעשה ביום 6.3.2013 ואילו שלושת הפרסומים הנוספים נעשו
- 7 כשנה וחודשיים לאחר מכן במועדים סמוכים ממש: 21, 24 ו-25 לחודש מאי 2014, ולכן ניתן לראות
- 8 אותם (השלושה האחרונים) כ"אותה לשון הרע".
- 9 החלוקה האמורה איננה טכנית בלבד ולדעתי, יש בה טעם ממשי.
- 10
- 11 5. ביחס לדרך הראשונה: הפרסומים בפייסבוק היו "אירוע מתגלגל". הם התחילו בדברים כלליים,
- 12 עברו לרמיזות על זהותו של המערער והסתיימו בציון שמו המפורש.
- 13 ניתן להיווכח בתהליך זה במעבר בין הפרסום מיום 21.5.2014 לבין הפרסום מיום 24.5.2014.
- 14 בפרסום מיום 21.5.2014 נכתב: "חשבתי שנפטרתי מהמרצה שהטריד אותי מינית לפני שנה וחצי...",
- 15 בלא שצוין שמו.
- 16 כפי שניתן לראות בסעיף 76 לתצהירו של המערער (מוצג 2 למוצגיו), באחת התגובות נכתב: "אם תוכלי
- 17 לחשוף את שם המרצה הנתבע, נתמוך בך בכל דרך אפשרית, נפרסם, נצביע ונתריע, אולי זה יעזור".
- 18 ואכן בפרסום מיום 24.5.2014 המשיבה נעתרת להצעה זו וכותבת: "החלטתי לחשוף את שם המרצה"
- 19 ומציינת את שמו.
- 20 טעם נוסף הוא, שבדרך כלל בכל "חשבון" פייסבוק יש גרעין עיקרי של "חברים" הנחשפים לאותו "עמוד".
- 21 גם אם לא ניתן לשלול את האפשרות שבמשך תקופת הפרסומים נוספו או נגרעו "חברים" מסוימים וכן
- 22 ש"חברים" שונים צפו בפרסומים שונים, סביר להניח כי הגרעין העיקרי של "החברים" שנחשפו לאותם
- 23 פרסומים היה זהה.
- 24
- 25 6. ביחס לדרך השנייה:
- 26 שלושת הפרסומים האחרונים היו במועדים סמוכים ממש: 21, 24 ו-25 בחודש מאי 2014.
- 27 הפרסום האחרון בעמוד הפייסבוק של "אחת מתוך אחת", מיום 2.5.2014, היה דומה בנוסחו לפרסום
- 28 בעמוד הפייסבוק של המשיבה שנעשה יום אחד קודם לכן, ביום 24.5.2014.
- 29 הפרסום הראשון לעומת זאת נעשה כשנה וחודשיים לפני מועד פרסומם של שלושת הפרסומים
- 30 האחרונים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 35127-03-19 פלוני נ' פלונית

תיק חיצוני :

1 משום כך ניתן לראות, לדעתי, בפרסום הראשון "לשון הרע" אחד ובשלושת הפרסומים האחרונים "אותה
2 לשון הרע" בקשר לסעיף 7א(ד) לחוק.

3
4 7. משום כך אציע כי הפיצוי יעמוד על סך 140,000 ₪, החיוב באגרת בית המשפט ששולמה בבית
5 משפט קמא על מחציתה ושכ"ט עו"ד בשתי הערכאות – 25,000 ₪

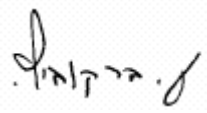
6
7
8
9
10
11

יונה אטדגי, שופט

השופטת ע. ברקוביץ:

אני מצטרפת לחוות דעתה של חברתי, השופטת י. שבח.

15
16
17
18

עידית ברקוביץ, שופטת

התוצאה

הערעור מתקבל פה אחד.

21 בדעת רוב השופטות י. שבח וע. ברקוביץ נקבע כי חלף הסכומים שנפסקו ע"י בית משפט קמא, אנו
22 מחייבים את המשיבה לשלם למערער את הסכומים הבאים: פיצוי בסך 260,000 ₪; מלוא אגרת משפט
23 בבית משפט קמא, ושכ"ט עו"ד בשתי הערכאות גם יחד בסך 50,000 ₪, הכל בערכי מועד מתן פסק הדין
24 בערעור. נוכח המצב: ארכה לתשלום עד ליום 30.08.2020, או ל-90 ימים ממועד סיום החלתן של תקנות
25 בתי המשפט ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין במצב חירום מיוחד), התשנ"א-1991 [ככל שתקופת
26 ההחלה תוארך, וכאשר מועדי הפגרה באים במניין] – לפי המאוחר.

27
28 ניתן היום, כ"ז אדר תש"פ, 23 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.

עידית ברקוביץ,
שופטת

יונה אטדגי, שופט

יהודית שבח, שופטת,
אב"ד

29